

Թուղթերն ընդունողն Թաքիատտին՝ էր
 ետքինիս որդին, փոխարքայ զրուած յԵ-
 գիպտոս՝ յամի 1183, ուսկի կանչուեցաւ
 յԱսորիս յամի 1186. ուրեմն այս երկու
 թուականաց միջոց եղաւ Հայոց եպիսկո-
 պոսին գալն, որով՝ և մեր Ռուբենի իշ-
 խանապետութեան ատեն, մինչ Լեւոն ոչ
 թէ միայն չէր թագաւորած՝ այլ և ոչ
 պայազատած:

Այս զիպուածէն քիչ վերջը, պատմէ Ա-
 բուսահը՝ Ղփտեաց գողութեան կասկած
 ունենալն՝ եկեղեցեաց պահապան մալիմա-
 նաց վրայ, և զանոնք ծեծելը. ասոնց այլ
 բողոքելն առ Փաքիհ, որ փակել կու տայ
 զեկեղեցիս. յետոյ սուլտանն հրովարտա-
 կաւ շնորհէ բանալ և պաշտօն կատարել:
 Բայց Փաքիհի մեռնելէն ետեւ՝ նոր կա-
 լուածատէրն, Պարսկաստանի Տուս (Tus)
 քաղքէն եկած իմամ մի,

« Սկսաւ նեղել զքրիստոնեայս, և պար-
 » զեւներ պահանջել կաշառի կերպով, ին-
 » չուան ուր որ իր իշխանութիւնն հաս-
 » նէր. յետոյ այն երկու եկեղեցիներն այլ
 » փակել տուաւ, մեծին սպասները կողոպ-
 » տելով, և զբան արգելք դնելով խոշոր
 » գերան մի. ինչուան հիճր. 581 (Քրիս-
 » տոսի 1185) տարւոյ Շապան ամսոյ
 » 13ին, ուրբաթ օր: Այս ատեն Հայ մի